mečná opatření zák. č. 605/19 derogována a může býti st-lova žádost za přeložení z 29. července 1930, o jejíž konečné vyřízení v přítomném sporu toliko běží, posuzována toliko s hlediska vl. nař. č. 162/28, účinného ode dne 1. ledna 1926. Při tom ovšem nemůže záležeti na tom, zdali snad dříve vydaná zákonná rozhodnutí o žádostech podaných st-lem za přeložení do jeho definitivního působiště, kterýchžto rozhodnutí pravomoc st-l nepopírá, byla v rozporu s předpisem § 3 zák. č. 605/19, neboť v konkretním sporu neběží o posuzování zákonitosti těchto rozhodnutí. Že by pak s hlediska § 55 směrodatného tu vl. nař. č. 162/28 byl podmínoku, aby st-l mohl býti držán ve službě mimo své definitivní působiště, předpoklad, že se tohoto působiště vzdal, jak stížnost tvrdí, pro to není v tomto vl. nař. podkladu.

Ani vytýkaný nedostatek nějakých služebních ohledů pro dočasné přeložení z místa definitivního působení nemůže padati na váhu, neboť podle svrchu již cit. ustanovení 1. odstavce § 55 vl. nař. č. 162/28 nejsou nějaké konkretní »služební ohledy« podmínkou přípustnosti přeložení, resp. dalšího držení učitele v místě dočasného přeložení, třebas se byl úřad všeobecně zmínil, že k předkládajícímu aktu jej přiměly důvody služby. Posléze nemá stížnost pravdu ani v názoru, že by právo učitele na působení v jeho definitivním působišti mohlo přestati jen z důvodů definitivního jeho přeložení jinam, neboť, jak již svrchu bylo uvedeno, cit. § 55 předpokládá jako přípustné i jiné přeložení nežli definitivní.

Ježto tedy nárok, jehož realisaci st-l uplatňuje, mu ze zákona nepřísluší, slušelo stížnost zamítnouti jakožto bezdůvodnou, aniž se nss musil zabývati posuzováním důvodnosti vznášených námitek vadnosti řízení, na jehož základě dospěl úřad k odmítnutí st-lova nároku.

Č. 10.901.

Učitelstvo: Nárok na antedatování vysvědčení o zkoušce učitelské způsobilosti podle § 7 zák. č. 470/1919 Sb. je mimo jiné podmíněn tím, že zdržení ve zkoušce nastalo vojenskou službou a to za světové války.

(Nález ze dne 28. listopadu 1933 č. 20.215.)

Prejudikatura: Boh. A 5140/25, 7180/28, 8442/30.

Věc: Gustav S. v J. (adv. Dr. Bedřich Mautner z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty o zpětné datování vysvědčeni o zkoušce učitelské způsobilosti.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Zšr v Praze zamítla výnosem z 9. června 1931 žádost stěžujícího si učitele občanské školy, aby mu bylo podle § 7 zák. č. 470/19 zpětně datováno na listopad 1914 vysvědčení o zkoušce učitelské způsobilosti pro školy obecné, kterouž vykonal v dubnu 1916. Své rozhodnutí opatřila těmito důvody: »Poněvadž podle výnosů min. škol. z 22. prosince 1930, resp. z 2. května 1931 jsou ještě v platnosti vy-

nesení min. škol. z 5. července 1921, věstníku min. škol. z r. 1921, str. 353, a vynesení býv. min. vyuč. z 22. května 1915 č. 13.738, pokud se týkají vojenské služby dobrovolnické ve vztahu k 1. větě § 7 zák. č. 470/19, nelze vyhověti žádosti. Žadatel vykonal zkoušku dospělosti dne 7. července 1911, dostal místo učitelské teprv dne 1. února 1912 a sloužil jakožto zastupující učitel od tohoto dne až do dne 30. června 1912; potom před začátkem války již neměl učitelského místa; ode dne 1. října 1913 až do dne 30. září 1914 sloužil jakožto jednoroční dobrovolník na vojně. Žadatel tedy byl by mohl v případě, že nebylo války, vykonati zkoušku způsobilosti až v jarním období 1916 a není možno datovati zpětně jeho vysvědčení na listopad 1914.«

Z tohoto výnosu se st-l odvolal. Nař. výnosem zamítlo min. škol. odvolání z důvodů rozhodnutí jím napadeného.

Rozhoduje o stížnosti, řídil se nss těmito úvahami:

Nař. rozhodnutí v celé své souvislosti naznačuje zřejmě, že úřad pokládá podmínky nároku st-le na zpětné datování vysvědčení o zkoušce učitelské způsobilosti jím vykonané po rozumu § 7 zák. č. 470/19 jedině po té stránce za nesplněné, že by zdržení st-le ve výkonu této zkoušky do dvou let bylo způsobeno bývalo válečnou službou vojenskou. Stížnost naproti tomu uplatňuje právní stanovisko, že s hlediska cit. předpisu k opření nároku na spor vzneseného postačovalo, že st-l byl takto zdržen presenční službou, již nastoupil dne 1. října 1913 a z níž byl povolán dnem 27. července 1914 do válečné služby vojenské a kterážto služba presenční by jinak normálně byla skončila dnem 30. září 1914.

Nss musí vycházeti z nesporného základu skutkového, že st-l konal službu školskou ode dne 1. února 1912 do dne 30. června 1912, tedy 5 měsíců, jinou školskou službu před povoláním do služby ve světové válce dnem 27. července 1914 nikoli. Dále jest třeba míti na zřeteli, že podle § 38 odst. 2 zák. ze 14. května 1869 č. 62 ř. z. ve znění zák. z 2. května 1883 č. 53 ř. z. »má-li kdo býti definitivně ustanoven za poduučitele nebo za učitele na školách obecných, vykaž se vysvědčením způsobilosti učitelské pro školy obecné, kteréhož lze nabýti zkouškou způsobilosti učitelské po vykonané ke spokojenosti nejméně dvouleté praktické službě školské na některé veřejné .... škole«. Z toho plyne, že předpokladem pro připuštění ke zkoušce způsobilosti jest za platnosti uvedeného ustanovení absolvování nejméně dvouleté praktické služby, vykonané sice po složení zkoušky učitelské dospělosti, avšak čítané teprv ode dne nastoupení služby.

Vzhledem k tomuto právnímu stavu také vycházely nál. Boh. A 5140/25 a 8442/30 z právního stanoviska, že předpis § 7 zák. č. 470/19, pokud stanoví jakožto předpoklad pro přiznání tam uvedené výhody, že antedatování vysvědčení způsobilosti lze provésti jen u oněch odchovanců učitelských ústavů a výpomocných učitelů, kteří nemohli pro vojenskou povinnost vykonati zkoušku způsobilosti do dvou let, nemůže tím míti na mysli, že by počátek této dvouleté lhůty slušelo čítati ode dne vykonání zkoušky dospělosti, z čehož tudíž vzhledem k předeslanému zřejmě plyne, že se počátek a průběh této dvouleté

lhůty kryje s počátkem a průběhem svrchu vytčené prakse školské. Také stížnost nestojí na stanovisku, že by počátek lhůty slušelo počítati od výkonu zkoušky učitelské dospělosti. Scházelo tudíž st-li v době, kdy byl povolán do války (27. července 1914) se zřetelem k absolvování toliko 5měsíční praksi školské ještě dalších 19 měsíců této prakse, resp. kdyby se odčítaly celé dvouměsíční prázdniny jak v roce 1914, tak v roce 1915, tedy úhrnem 15 měsíců, a je takto zřejmo, že kdyby byl st-l hned po školních prázdninách 1914 na místě vykonávání válečné služby vojenské nastoupil zase do služby školské a vykonával ji v délce 10 měsíců až do prázdnin 1915, a po prázdninách 1915 v délce ještě 5 měsíců, tedy do února 1916, nemohl zkoušku způsobilosti vykonati ani v termínu listopadovém 1915, nýbrž nejdříve teprv v termínu dubnovém 1916, jak ji skutečně vykonal. Jest tudíž zřejmo, že st-l nebyl zdržen válečnou službou vojenskou ve vykonávání zkoušky učitelské způsobilosti ve lhůtě dvou let naplněné výkonem jeho služby školské.

Stížnost proto také netvrdí a ani trvditi nemůže, že by st-lovo opoždění ve výkonu zmíněné zkoušky bylo resultovalo z výkonu válečné služby vojenské, nýbrž tvrdí, že se tak stalo tím, že st-l — před službou ve válce — musil konati řádnou presenční službu vojenskou v trvání jednoho roku ode dne 1. října 1913, a dovozuje, že s hlediska § 7 zák. č. 470/19 postačuje pro nárok učitele na zpětné datování vysvědčení učitelské způsobilosti i výkon vojenské služby mimo světovou válku. Stížnost se pro toto svoje nazírání dovolává nálezu tohoto soudu ze 13. ledna 1928 č. 148. Avšak nejen, že v tomto nálezu není nic podobného vysloveno, nýbrž nss v nál. Boh. A 7180/28 vyslovil i podrobně odůvodnil právní názor opačný, t. j. že nárok na zpětné datování vysvědčení o učitelské způsobilosti ve smyslu § 7 zák. č. 470/19 jest omezen na učitele slouživší ve válce světové, při kterémžto právním nároku nss setrvává i dále.

Než pak žal. úřad v souhlasu se zákonem zaujal v konkretním případě, kde st-l nebyl ve včasném výkonu zkoušky učitelské způsobilosti zdržen vojenskou službou ve válce světové, právní stanovisko, že st-li nepřísluší nárok na antedatování vysvědčení po rozumu § 7 zák. svrchu opětovaně citovaného a stížnost jest bezdůvodná.

Č. 10.902.

Stavební právo (Slovensko): Podle stavebního statutu bratislavského vyžadují stavebního povolení také podstatné opravy a změny na budovách již zřízených.

(Nález ze dne 29. listopadu 1933 č. 9360/31.)

Věc: Michal Cs. v Bratislavě proti zemskému úřadu v Bratislavě o stavebně-policejní příkaz.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Pravoplatným výměrem měst. notářského úřadu v Bratislavě z 10. ledna 1930 zamítnuta byla žádost st-lova za udělení sta-